

Kukkii kynttilöissään kuusipuu

Sävellys: Reijo Veräjänkorva

Sanat: Unto Eskelinen

Kukkii kynttilöissään kuusipuu

Kukkii kynttilöissään kuusipuu
hiiluu kultaoljet himmelissä
tähtien välkkyy väki kurkoittuu
aattoillan auvo sydämissä.

Hetkeen helkkyy laulut lapsien
heljimmin kuin konsanaan he voivat
jossain tanssi joukko tonttujen
jossain pukin poronkellot soivat.

Hyvä tahto taaskin koskettaa
sydämiä sykehdyttävämmin
todeksi taas talven satu saa
kylmän keskeen syttyy liesi lämmin.

Kukku kyntti/bissään kuu-sipään

1. Kuk-ku kynt-ti- löis-sään kuu-si-puut, hi-luu kul-ta-

A ol-jot him-me-lis-sä, täh-dan välk-kyyn vä-ki kyr-keit-

Gm tuu, Dm aat-to-il-lan Gm au-ro sy-dä-mis-sä.

2. Het-keen hella-kyö lau-lut lap-si-en, hel-jun-ain kaais

A koh-sa-naan ne voi-vat, Gm jos-sain taas-ii jouk-ko tou-tu-

Dm jen, Gm jos-sain pu-kin A po-ro-kei-let soi-vat.

3. Hy-vä tah-to taas-kin kos-kei-tään Gm sy-dä-mi-ä

sy-kähi-dyt-tä-väm-min, Dm to-dek-si taas tal-ven sa-ta

Gm saa, Dm kyl-män kes-keen tyt-tyy lie-si Läm-min.